

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δίς, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

τὸ **Μὴ Χάνεσαι** θὰ ἐκδίδεται **πεντάκις** τῆς ἐβδομάδος, ἤτοι **Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Κυριακὴν**. Τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας θὰ δίδεται εἰς πῶλησιν τὸ ἑσπέρας, κατὰ τὰς 4—5 μ. μ. τὴν δὲ Κυριακὴν τὸ πρωΐ.

Οὕτω θὰ κατορθώσωμεν νὰ τελειώσωμεν ὀλιγορώτερα τὸν περιφθον **Λυκογιάννην** χάριν τῶν ἀνυπομονούντων ἀναγνωστῶν του.

Ἡ προσθήκη ἐνὸς ἔτι φύλλου οὐδεμίαν αὐξήσειν τῆς συνδρομῆς ἐπιφέρει.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς κρίσεως, ἣν διερχόμεθα ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος. Αἱ ἐπαρχίαι, ἡ πρωτεύουσα, ὁ τύπος, οἱ φορολογούμενοι τὴν συζητοῦσι καὶ τὴν σχολιάζουσι. Σήμερον ἀναμένουσι τὴν θεραπείαν παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' αὔριον, ὅταν καὶ ἡ θύρα αὐτὴν κλεισθῆ δὲν θὰ ἐπιμένωσιν ἰκετεύοντες. Ἐπὶ τῆς ἀνακτορικῆς προσόψεως θὰ βλέπωσι διὰ πυρίνων χαρακτῆρων τὴν ἐπιγραφὴν : *Σ' τοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις κτύπα*. Καὶ τότε, ἂν ἡ παροιμία αὐτὴ ἀποδειχθῆ ἀληθῆς, ἐκ δύο ἑκατομμυρίων χειλέων δὲν θ' ἀκουσθῆ πικρὴ βροντή : *Τί τὸν θέλουμε λοιπὸν τὸν κουφόν ;*

Καιρὸς εἶνε λοιπὸν νὰ ἐξετασθῆ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἡ θέσις τῆς Βασιλείας ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους. Τοῦτο θέλωμεν ἐπιχειρήσει εἰς προσεχῆ φύλλα. Ἄλλ' ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς ἐκστρατείας μας προβάλλομεν λόγους ἐπιτήμους—διότι ἦσαν λόγοι ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους—διότι ἐλέγχθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς—τοὺς λόγους, οὗς ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. **Ζηνόπουλος** εἶπε συζητῶν τὸ περὶ οἴνου νομοσχέδιον. Οἱ λόγοι οὗτοι, εἶνε πολυσήμαντοι· ἐάν δὲν ἐκλόνησαν τὰς νεναρκωμένας τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως, ὡς ἐκ τοῦ παροχικοῦ ὀπίου, μὲ τὸ ὅποιον τὰς ποτίζει ὁ κ.

πρωθυπουργός, ἀλλὰ θὰ κλονήσουν βεβαίως τὴν δημοσίαν γνώμην, εἰς ἣν τοὺς παραδίδομεν, διότι περιέχουσι σκέψεις ὀδυνηράς, ἀλλὰ πραγματικὰς, σκέψεις παριστανούσας τὴν ἀληθῆ θέσιν τῆς Βασιλείας ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους.

«Ἐπειδὴ δὲ ὠμίλησα περὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ λαοῦ καὶ ἐπειδὴ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐκρηγῆς αὐτῆς ἀπειλεῖται, ὁμείλω νὰ ἐκφέρω τὴν ἀτομικὴν μου γνώμην εὐπαρησιάστως, διότι ἔχω καθῆκον πρὸς τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου μεθ' ὑμῶν εἶμι ἀντιπρόσωπος νὰ ἐκφέρω ταύτην δημοσίᾳ. Φρονῶ ὅτι ἡ κατάστασις ἡμῶν εἶνε μεστὴ κινδύνων τοὺς ὁποίους καθιστῶσι μᾶλλον προσεχεῖς, τοὺς ὁποίους καθιστῶσιν ἴσως ἀναπόφευκτους τὰ ἄστοχα καὶ ἀτάσθαλα μέτρα, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τὴν σορολογικὴν, τὴν θίγουσαν ἀμέσως τὸν λαόν, λαμβάνει ἡ κυβέρνησις. Ἐπεθύμουν, ἵνα μὴ ἀφήσωμεν νὰ πλεονάσῃ τὸ κακόν, ἐπεθύμουν ἵνα μὴ ἴδωμεν ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν ἐπαναλαμβανόμενα ὅσα μέχρι τοῦδε εἶδομεν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἡμῶν, διότι ταῦτα, ἂν καὶ ἐπιτυγχάνουσιν ἀμέσως τὸν σκοπὸν, βλάπτουσιν ὅμως τὸν τόπον καὶ ὀπισθοδρομοῦσι τὴν εἰς τὰ πρόσω πορείαν αὐτοῦ. Ἐψηφίσαμεν πρὸ μικροῦ τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ βασιλέως ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Οὐδένα ἔχω λόγον νὰ φρονῶ, ὅτι ἡδύνατό τις προκειμένου περὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ν' ἐντιτάξῃ δικαίως ἀντίρρησην σήμερον. Αἱ ἀπαρῆμαι τοῦ βασιλέως δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται ἐκ λόγων ὑγιείας, δύνανται νὰ ὑπαγορεύωνται ἐκ λόγων βασιλικῶν. Ὁ βασιλεὺς ἀντιπροσωπεύει τὸ κράτος, καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ καθῆκον ν' ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ ἀνώτατος ἀντιπρόσωπος, ἀπέναντι τῶν ξένων κυβερνήσεων. Δὲν ἔχω λοιπὸν ἀντίρρησιν τινα ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ βασιλέως, ἐάν ἡ βασιλικὴ σύνεσις ἀποφασίσῃ ταύτην. Ἀλλὰ τὴν μελετωμένην ταύτην ἀπουσίαν νομίζω, ὅτι ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν καλῶς σήμερον. Ἐχω ἐν πρώτοις τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι ἡ διαρκὴς παρουσία τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, τῆς ἐνασκουσῆς ὑψίστα συνταγματικῆς δικαιοῦμα, ὅτι ἡ συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος παρουσία αὐτῆς εἶνε ἀπαραίτητος, διότι ὑπάρχουσι στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἀνευ αὐτῆς δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ προσῆκον, καὶ τὸ προσῆκον τοῦτο δύναται πολλάκις νὰ ἦνε σωτικὸν τῆς τάξεως ἐν τῷ τόπῳ.

Ζῶμεν ὑπὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ τὸ καθῆκον ἡ-